

Predstavujeme účinkujúcich Komornej scény

Červený bicykel

Bratislavská kapela Červený bicykel sa prezentuje výlučne vlastnou tvorbou, pričom poslucháčov sprevádza rôznymi štýlmi. Práve pre túto žánrovú pestrosť je ťažké presne určiť, čo to chlapi vlastne hrajú. Možno najbližšie by bolo pomenovanie folk-pop-rock, ale fanúšikov určite neprekvapí, keď začujú tučné funkky, reggae alebo prvky swingu... Možno najlepšie sa to dá vystihnúť takto: „Červený bicykel je hudobná skupina, kde jednoduchý a účinný prevodový mechanizmus prevádza pozitívne myšlienky a pocity, ako napríklad radosť zo života tlakom do pedálov nástrojov priamo do uší, čím sa darí odbúravať stres a napätie.“

Od vzniku v roku 2010 sa v kapele vystriedalo viacero muzikantov, čo prirodzene menilo zvuk a celkový výraz. V roku 2011 skupina vyprodukovala demo nahrávku so siedmimi skladbami, ambíciou do budúcnosti je však riadny album.

Zostava: Vítazoslav Chrappa – spev a gitara, Michal Konopeus – el.gitara, Richard Kamenický - bicie, Ján Šveda -basgitara

Voľné Združenie Jamu

Folková kapela Voľné združenie jamu vznikla začiatkom roka 2015. Ako už názov napovedá, jej členovia sa stretli a padli si do ucha pri každostredajších jam sessionoch, ktoré už roky prebiehajú v podnikoch Starého mesta Bratislavy. Kapele sa hneď krátko po založení

podarilo v súťaži Turzovský vrabčiak získať 3.miesto a zúčastniť sa finále medzinárodných súťaží Porta a Moravský vrabec. Piesne prináša do kapely väčšinou Hanka, výsledný zvuk ale vzniká na spoločných skúškach. Na aranžmánoch skladieb a v tvorivom prístupe k vlastným partom i štruktúre skladieb sa vybláznila celá kapela.

Gaillard

GAILARD je hudobná skupina historického alebo renesančného folku, ktorá vznikla v roku 2000 v Bratislave, kedy Jožko Jančovič a Evka Kučerová chceli hrať svoju vlastnú muziku a hrať ju pre ľudí a tak odišli z country - folk kapely DPK (Stupava) a založili Gaillard. Od svojho vzniku je našim poznávacím znamením lietajúci drak, ktorého má Evka na bubne. Okrídlený drak je symbolom renesancie, znovuzrodenia, niečoho nového a tiež úletu do iných sfér (v našom prípade rozprávkových a mytologických bytostí, čarov a kúziel).

Gaillard nehrá a nikdy nehral renesančnú hudbu, ako si mnohí myslia. História chápeme skôr ako podnet na tvorbu a využívanie starých melódií, hudobných postupov a ich oživenie pre dnešného poslucháča. Nehráme ani na dobových nástrojoch a vystupujeme síce v kostýmoch, ale tie sú také aké sme si vymysleli, nakreslili a Zuzka nám ich ušila :) Musím však povedať, že väčšina piesní, ktoré hráme sú naše vlastné. Autorsky patria Jožkovi Jančovičovi a Evke Kučerovej. Pôvodný Gaillard v Bratislave pôsobil do augusta 2006, kedy sme hrali posledný spoločný koncert na Devíne.

Nový Gaillard začal fungovať vo februári 2009 v Liptovskom Mikuláši. Hrávame na rôznych mestských slávnostiach, jarmokoch, šermiarskych a hudobných festivaloch pôvodnú gaillardskú tvorbu, ktorú sme samozrejme prearanžovali :) pribudla nám ďalšia gitara, husle a viachlasy. Piesne sú oveľa dynamickejšie a tak príťažlivejšie pre poslucháča. Stále na sebe pracujeme, zlepšujeme sa a začali sme tvoriť nové veci. V septembri 2013 sa nám podarilo vyhrať VYCHYLOVKA fest, takže v januári 2014 sme sa zavreli na víkend do štúdia a vzniklo CD Templári bez koní, ktoré obsahuje 5 teplárskych piesní. Práca v štúdiu sa nám veľmi zapáčila a tak sme sa v marci pustili do výroby nášho prvého CD s názvom V tieni draka. Toto CD sme si vydali sami v máji 2014 a obsahuje 14 piesní, ktoré sú charakteristické ešte pre pôvodný Gaillard.

Trojka Zuzany Homolovej

Zuzana Homolová sa interpretácii ľudových balád venuje desiatky rokov a stala sa

synonymom tohto žánru na Slovensku.

Nevydáva albumy často a preto je každý prírastok z jej dielne veľkým sviatkom. Na nich sa vždy podieľali významní českí a slovenskí hudobníci / Vladimír Merta, Jan Hrubý, Jiří Stivín, Vlasta Redl, Daniel Salontay, Samo Smetana spolu s ďalšími špičkovými hudobníkmi. / Album Tvojej duši zahynúť nedám získal prestížne ocenenie Aurel 2005 za najlepší album v štýle world music.

V návaznosti na úspech tohto albumu Homolová a Smetana vytvorili jeho koncertnú verziu spolu s multizánrovým gitaristom Milošom Železnákom, známeho zo svojich jazzových, bluesových a rockových projektov. Touto spolupracou sa im podarilo vytvoriť moderný, originálny a veľmi aktuálny hudobno-zvukový štýl. Najnovší album Ľet veľkého rozkošu už nesie názov kapely Trojka Z.H. Toto zoskupenie naďalej pokračuje v predstavovaní interpretácie ľudových balád a piesní netradičným spôsobom, pohybuje sa na pomedzí viacerých žánrov. Stará ľudová balada sa tak stáva mostom cez stáročia, a spája zdanlivo nespojiteľné: objavuje pozabudnuté klenoty ľudovej kultúry a predkladá ich v novom hudobnom svetle.

Slávek Janoušek a Luboš Vondrák (CZ)

Před mnoha lety zvítězili na Portě a nyní vystupují opět spolu - **Slávek Janoušek & Luboš Vondrák**. **Slávek Janoušek** je písničkář známý folkovému publiku už od poloviny 80. let. Předtím psal písničky pro brněnská netradiční divadla. Na folková pódia začal vyjíždět ve dvojici s Lubošem Vondrákem.

Slávek Janoušek se narodil v r.1953, začínal s hudbou a až do maturity bydlel v Ústí nad Orlicí. Vystudoval Pedagogickou fakultu univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V letech 1976 – 1982 se věnoval divadlu. V roce 1984 získal interpretační Portu, o rok později Portu autorskou. Vydal čtyři sólová alba: Kdo to zavinil (Supraphon 1988, reedice Bonton 1996 a JAN 2005), Odkud jdeš a kam (Monitor – EMI 1993), Tancuj a zpívej (Venkov Records – Polygram 1997) a Letadlo (BMG 2002). Tři písně ze společného koncertu Slávka Janouška, Karla Plíhala a skupiny Nerez byly zaznamenané na EP Imaginární hospoda z roku 1986. Spolu s Jaroslavem Samsonem Lenkem vydali album Live (GZ Loděnice 1990), kterému byla v roce 2001 udělena Zlatá deska. Janoušek a Lenk dále vydali v trojici s Vlastou Redlem alba Zůstali jsme doma (Supraphon 1990), Kde domov můj (BMG – Ariola 1995) a Barvy domova (2006). V září 2007 vydal nové album Nestíhám.

Karpatské Horké

Súčasná zostava sa sformovala pod Malými Karpatmi začiatkom roka 2004, čo bol podľa miestnych vinárov výborný ročník. Okrem geografického pôvodu svedčí názov našej kapely

aj o tom, ako mnohým ľuďom chutia ľudovky okorenené bigbítom. Ale ak chcete, slovo horké si môžete preložiť aj ako “horúce”. Naš hudobný štýl by sa s istou dávkou odvahy dal označiť ako svojská forma world-music s prímiesami folku, rocku, džezu, či blues, ktorými sú poznačené naše kolektívne aranžmány ľudových piesní, tvoriacich väčšinu nášho repertoáru.

Počas našej existencie sme stihli zahrať na viac ako dvoch stovkách rozmanitých miest – od malých klubov a pivníc až po veľké pódia, od tradičných folklórnych festivalov až po multižánrovú Zahradu, či Besedu u Bigbitu, hrali sme na dvoch podarených svadbách, na firemných párty, a hrali sme aj v zoologickej záhrade či vo vinohrade. Hrali sme pre personál prázdnej krčmy, ale aj na vypredanom amfiteátri ako predkapela Čechomoru.

V rokoch 2006 a 2008 sme nahrali naše prvé dve democédéčka a v r. 2016 ďalších 7 nových piesní z nášho budúceho – snáď už oficiálne vydaného albumu. Zájemci o vlastníctvo našich CD mejlujte, píšete, volajte. Najlepšie postupne a po jednom. Rovnako aj zájemci o sponzorovanie oficiálneho vydania (tí sa môžu hlásiť aj naraz a hneď:)).

Najnovšie ste našu hudbu mohli počuť na Rádiu_FM v programoch Demovnica a Hudba sveta. ... dokončujeme nové CD, ktoré sa do konca roka chystáme vydať ☺

Karpatské horké – to je:

Kristína Pírová – spev

Marián Mitter – basgitaru | spev

Miro Miklovič – gitary | spev

Fero Hlad zo Soli – akordeón | spev | perkusie

Jožo Hečko – bicie | spev | perkusie

Lád'a Zítka (CZ)

Naroden v roce 1964. Od mala rád zpíval. Se vstupem na ZŠ se učil hrát na trubku. U trubky vydržel do 14-ti let. V 15-ti letech s kamarády založil svou první „bigbitovou“ skupinu Magnet, kde mu byly přiděleny bicí a zpěv (což mu zůstalo u všech rockových skupin). Po pár vystoupeních Magnetu byla zakázána činnost. Na vojně v Žatci s kamarády z praporu zakládá folk-country skupinu SAS, se kterou se dostali až do okružového kola na Kladně. Po návratu z vojny zakládá rockovou skupinu Bruker, s níž do svých 30-ti let objížděl zábavy po okrese. Pomalu ho přestávalo bavit hrát odrhovačky a tak začal působit s rockovou kapelou Goback. Během 5-ti let hraní ve skupině byla natočena dvě cd. Goback se rozpadl a nastalo půl roku hledání, co v muzice dál. Po Gobacku začal jezdit do Jihlavy a hrál s rockovou skupinou „Oranžová brablenec“, se kterou natočil cd Výlet. Po neshodách se kapela v září 2001 při křtu svého cd rozpadla. Za pár měsíců si založil s klávesistou od „Brablenců“ skupinu „Bohouš“, s níž natočili cd „Všechno co nás baví“. V roce 2004 se celoročně umístili jako první na regionální hitparádě rádia Region s písní „Pod okapem“. O rok později toto rádio vyhlásilo soutěž „Vyznání regionu“, na niž přihlásil svoji píseň „Moje toulky vysočinou“, která se umístila na prvním místě.

Bohužel, pracovní vytížení členů „Bohouše“ uvedlo tuto skupinu do klidu. Začal se věnovat vlastnímu projektu a produkovat své písně, které skupiny, v nichž působil, odmítaly hrát. Hraje jako písničkář na kytaru, foukací harmoniku a zpívá.

Na pódiu také doprovázel na foukací harmoniku známého folkového hráče Miloše Dvořáčka. V roce 2006 se celoročně umístil s písní „Vzpomínáš“ v Regionádě rádia Region na 4. místě. Zúčastnil se také soutěže „Jihlavský slavík“, kde skončil na 1. místě. Dále natočil svoje samostatné autorské dvanáctipísňové demo. Od roku 2007 aktivně působí v Textové dílně Slávka Janouška a v asociaci hráčů na foukací harmoniku. V roce 2009 uspěl s písní Sněží v rádiu Samson v soutěži Samsonovy štafle a umístil se 3 x na 1. místě. Vyneslo mu to vstup do play listu tohoto rádia. S Textovou dílnou Slávka Janouška se podílel na natočení druhého cd. T.d.S.J. „Konec! Panáka! Bazén!“ S Textovou dílnou Slávka Janouška se podílel na natočení druhého cd. T.d.S.J. „Konec! Panáka! Bazén!“ V roce 2015 postoupil do finále interpretační Porty v Řevnicích. Tohoto postupu si jako písničkář hodně váží, protože v této soutěži nejsou žádné kategorie. V současné době nahrává vlastní cd, na němž se textově podílejí i někteří členové Textové dílny.

Několikrát vystoupil s naším předním bluesovým písničkářem Pepou Streichlem. Hrál na mnoha festivalech (např.: Vítání jara v Nížkovcích, Slunce a Folklórní festival ve Strážnici, v Koberčicích u Vlasty Redla, Olešnické kytce, na Folkomíně v Praze, Loděnice Piešťany, Janouškovo Ústí a jiné...). Na festivalu Zahrada postoupil až do finále písničkářů. V listopadu 2008 si zahrál na koncertě v Bystřici nad Pernštejnem s geniálním písničkářem a kytaristou Vladimírem Mertou. Příležitostně doprovází různé muzikanty na foukací harmoniku (např. Vlasta Redl, Slávek Janoušek, Xindl X, Závaš, Stráníci, Nestíháme, Zhasni, Arnošt Frauenberk, Tony Smrčka, Yuwana Jenkins, Míša Leicht, Vláďa Mišík, Jaroslav Samson Lenk, Edo Klena a Klenoty a mnoho dalších).

Plyš

..je projektom pesničárky a basgitaristky Katky Žilovej, ktorá sa z Bratislavy cez Prahu dostala do Ostravy, aby si tu s pomocou akordeonistky Katky Kuchárovej a bubeníka Tomáša Kotheru splnila sen o vlastnej kapele. Hráme asi folk, ale romantiku ani melanchóliu nečakajte.

... a prečo mäkký a hebký názov? Pretože život je tvrdý a tak ho balíme do plyšu.

Počas roku 2015 sme usilovne pracovali v skúšobni i na pódiu a hľadali si svoju „polohu“. Experimentovali najmä s rytmikou, plynule prechádzali od veľkej rockovej bicej sady po mini zostavy, skúšali sme rôzne typy blán, paličiek, ladenia a tlmenia bubnov...

Popritom sa nám mimovoľne podarilo dostať do povedomia v okolí domovskej Ostravy. Hranie robí hranie a tak sa od malých klubových koncertov postupne objavila i na väčších akciách, ako May Day Festivale v rodisku Tatry – v Kopřivnici, na unikátnom benefičnom a v tom najlepšom slova zmysle lokálnom Sweetsen Festivale vo Frýdku-Místku, na Festivale v ulicích – tradičnej predohre Colours of Ostrava a nakoniec i na samotných Colours, i keď zatiaľ iba na dobre zašitej Busking Scéne, ale predsa

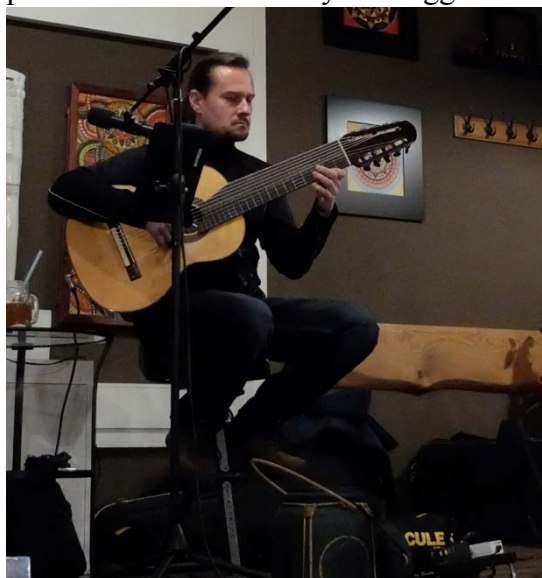

Zámečne sme sa vyhli folkovým súťažiam, s výnimkou jednej jedinej, ale tam sme – nemajúc ani gitaru, alebo aspoň ukulele, pohoreli. Na druhej strane nás milo prijala skôr rockovo a alternatívne zameraná prehliadka Radegast Líheň a na jeseň si brúsime zuby na podobne zameraný BoomCup, oboje opäť v Ostrave a okolí.

Ostatných dňoch pilujeme aranže, a zároveň listujeme v kalendári a obraciame kapelnú kasičku. Čaká nás niekoľko jesenných koncertov a než spadnú posledné listy zo stromov a prvý sneh, radi by sme plody našej práce zvečnili predstavením prvého albumu, ktorý sa nám tento rok podarilo dokončiť a vydať.

Svätoslav Hamaliar

Na gitare som začal hrať keď som mal 10 rokov. Hrával som si len tak pre seba a kamarátov folkové, country a trampské piesne. Ako 14 ročný som začal hrať na gitare a spievať s kapelou Waggon zo Zvolena. Hrali sme tradičný bluegrass, niektoré piesne som vtedy pretextoval do slovenčiny. S Waggonom sme sa dva krát umiestnili na festivale country a

folkovej hudby „Zaprášené cesty“ v rokoch 1989 a 1990. Keď som mal asi dvadsať začal som skladať vlastné piesne, ktoré sa nedali žánrovo zaradiť do tradičnej country hudby a odišiel som z Waggonu. Po ZVS som sa stal členom zvolenskej kapely „Seven Days“. Hrali sme jazz/rock a vlastné autorské piesne. Vtedy som chvíľu hral na elektrickej gitare. Kapela sa po roku rozpadla zostal som sám a začal som študovať klasickú gitaru a skladať vlastné skladby a piesne. Tomu sa venujem dodnes. Formovo/zvukovo je to možno folk s klasickou gitarou, ale ja tomu hovorím súčasná trubadúrska pieseň, pretože sa nedoprevádzam na lutnu, ale na 10 strunnú gitaru, rozšírenú o ďalšie basové struny ladené diatonicky od E6 nadol (preto súčasná), ale

snažím sa, aby piesne mali „trubadúrskeho ducha“ (preto trubadúrska). V 2014 roku som prvýkrát zverejnil na youtube kanáli svoje staré nahrávky a začal som nahrávať ďalšie piesne. Keďže mi chýbal kontakt s publikom začal som po rokoch organizovať vlastné koncerty. V roku 2016 som vydal CD album „Modlitba za Slovanov“ s názvom podľa mojej balady z roku 1999. Momentálne pripravujem ďalší CD album, ktorý by som mal do leta dokončiť.

Svatá voda

Svatá Voda je prvni český 'coverband' holandské rock a rollove kapely **Holy water**. Po okouzľujúcim kariére v nejvíce neznámé kapele z holandska 'snakespeare' ktera neznate od hitu jako 'Schud Je Billen' ty dva hudebnici (Chris Schut a Dave Mac Gillavry) přestěhovali do České republiky a zacinali hrat rock n roll jako jejich hrdinové z Holy Wateru.

S krásnymi hity jako 'Teacher's Pet' a energickými rock a rollovy písničky jako 'Daddy's Little Girl' Chris a Dave doufajú že mužou zaviesť Čechů k autentickému počít Holy Waterové koncerty (ktera bohužel oni taky nikdy neviděli hrat 'live'). Tak, Svatá Voda je kapela ktera bude vás bavit celou noc. (pokud ne, nepijete dost!)

Zuzana Suchánková

Zuzana Suchánková je speváčka, gitaristka, autorka piesní a textov , ktorá patrí k absolútnej špičke na slovenskej hudobnej scéne. Svojim poslucháčom a fanúšikom ponúka kvalitnú, energickú, emotívnu, úprimnú a nefalšovanú muziku určenú pre vnímavé publikum bez rozdielu veku. V jej repertoári nájdete prvky blues, jazz, pop, či folk. Vždy sa vyhýbala nálepkám a odmieta sa stať štýlovou puristkou či snobom. Práve ochota a túžba spievať to, čo vyhovuje jej srdcu a schopnosť sofistikovanej a zároveň zemitej interpretácie skladieb dáva

Zuzane jej štýlovú výlučnosť. Spieva slovensky aj anglicky.

Ocenenia: V decembri 2010 bola nominovaná so svojim predposledným vydaným štúdiovým albumom „Blúzy & Songy“ medzi najlepšie bluesové albumy vlastnej produkcie na svete za rok 2010. Nominujúcou organizáciou bola v USA priamo v Memphise organizácia SLOVAKBLUES (člen The Blues Foundation). Výberom zástupcami

amerických hudobníkov, médií a tlače ďalej postúpila do 2. kola medzi 22 najlepších. Toto je považované za mimoriadny úspech, aj v rámci celej Európy, nakoľko medzi postupujúcimi boli už len dvaja Európania. Koncom roka 2010 získala Výročnú cenu Slovenskej bluesovej spoločnosti „Bluesman roka“ v Slovenskej republike. V roku 2011 získala Výročnú cenu najobľúbenejšej bluesovej speváčky vo verejnom hlasovaní internetového portálu Slovakblues.com – člena svetovej aj európskej bluesovej asociácie, ktorú v roku 2012 znovu obhájila a v roku 2013 potvrdila.

Vystupovala na rôznych verejných hudobných udalostiach na domácej i zahraničnej scéne. Účinkovala s poprednými slovenskými hudobníkmi i zaujímavými zahraničnými hosťami. (Peter Lipa, Gabo Jonáš, Juraj Griglák, Martin Valihora, Matúš Jakabčic, Peter Preložník, Sisa Michalidesová, Michal Šimko, Stanislav Počaj, Martin Zajko, Ajdži Sabo, Oldo Petráš, Miro Zahradnik, bluesmeni Boboš Procházka, Peter Bonzo Radványi, Ľuboš Beňa, Juraj Turtev, Andrea Tkáčová, Jozef Hladný, Jozef Gorel, Ameliou Ray (USA), Mariou Jose Estivariz (ESP), Seanom Carney (USA), Erichom Macekom (USA), Julianom Sochom (GB), Gwyn Ashtonom (Austrália), so skupinou Druhá Tráva (CZ) a mnohými ďalšími.

V rámci hudobného zamerania ju veľmi zaujali aj spirituály a gospely. Tento projekt viedol k vydaniu sóloveho albumu „Spiritual Way“ (1999), ktorý nahrála s kapelou PP Quartet a zborom Continental Singers Slovakia, pod vedením Ivety Viskupovej. Je považovaný za jedinečné dielo v histórii slovenskej hudby – ako prvá slovenská speváčka vydala pôvodné černošské spirituály v jazzovej úprave. V roku 2010 vydala netradičný a výnimočne

počúvateľný album „Blúzy & Songy“. Správna mixáž prevzatých skladieb zavedených autorov (J.J.Cale, B.B.King, Cash McCall, Bill Withers) a svojich vlastných pôvodných kompozícií dáva vyniknúť jej plnému hlasu s diskretnou chrapľavosťou, svojskou bluesovou naliehavosťou a dámskym soulovým nasadením. V moderne znejúcich originálnych pesničkách je príjemný aj textársky prínos Kamila Peteraja.

Na prelome rokov 2013/2014 vydala autorský štúdiový album s názvom ČAJKA. Skladby sú melodicko – harmonické, veľmi zvukomalebné so zaujímavým rytmickým sprievodom.

Perkusie rôzneho etnického pôvodu, ženské vokály, akustické gitary, bassgítara, flauta, píšťala, piano, drumbl'a a husle, typicky slovenský hudobný nástroj. Nájde tu prvky folku, bluesu, jazzu, šansónu či latino v jeho inštrumentálnej aj vokálnej podobe, avšak spojených s nezmazateľným umeleckým autorským rukopisom a hlavne nezameniteľným vokálnym prejavom. Cieľom tohto umeleckého projektu je osloviť najmä slovenských poslucháčov príjemne znejúcou hudbou, ktorá im pohladí dušu a srdce.

Lada Šimíčková a Ivo Cicvárek (CZ)

Lada Šimíčková patrí k nejcitlivejším ženským textačkám „básničkám“ súčasnosti. Disponuje schopnosťou napsat jak pocitový text plný jinotajů, tak lidský příběh, který v poetické zkratce na ploše písně zobrazí celý lidský život. Navíc dokáže své texty interpretovat mimořádně zajímavým vypravěčským způsobem. Její hlas je tichý, přesto plný emocí, svůdný. Ladiny texty nejčastěji zhudebňuje písničkář, klavírista a kytarista Ivo Cicvárek, s nímž také pódiově vystupuje. Mezi další Ladiny zhudebňovatele patří např. Slávek Janoušek. Mimochodem spolupráce Lady a Iva začala právě na Textové dílně Slávka Janouška, na setkávání textařů, kteří si vyměňují své zkušenosti s psaním písníček. Po několika letech od prvních společných pokusů nahráli album **Hotel v tiché ulici**, které se zařadilo mezi nejlepší české desky vydané v roce 2012. Letos v červenci vychází jejich druhá nahrávka **Soukromé písně**, na které hudebně spolupracují s vynikajícími jazzovými muzikanty, jakkoliv jádro nahrávky zůstává stále folkově vypravěčské, šansonové. Pro milovníky tiché hudby bývají Ladina a Ivova vystoupení balzámem pro naslouchající uši.

Mysami

Bratislavská neo-folková skupina s 11 ročnou históriou (vznikla v roku 2006), každoročný účastník Strunobrania, Jablkového hodovania, Lodenice a množstva iných akcií.

Z najvýznamnejších úspechov možno spomenúť 2.miesto na celoštátnom kole festivalu FolkScéna 2008 + postup do finále Porty, celkové víťazstvo a Laureát - Strunobrania 2015, v roku 2009 vydanie dema **O daždi a tak** a vydanie debutového regulérneho albumu **Uhlopriečky hlasov** (2016), ktorý bol nominovaný v rámci Radio_Head

Awards na debut roka a Folkový album roka. ...**a najväčší úspech** - 11 plodných rokov v radostnom súznení ☺

Martina Trchová a Patrik Henel (CZ) – držitelia žánrovej ceny Anděl 2016 za album *Holobyt*

Osobité autorské písně, výrazný hlas, jazzová i klasická kytara, hladivý tón kontrabasů a pestrá rytmika. To vše je Martina Trchová & Trio, které hraje vlastní tvorbu s Martininými texty a aranžemi na hranicích jazzu, blues, folku, latiny a šansonu. Texty mapují hloubku lidské duše, ale křehké výpovědi střídají i texty chrlené s hiphopovou kadencí.

Kapela vydala v tomto složení již dvě alba: Takhle ve mně vyjou vlci (2010, Indies MG) a v loňském roce *Holobyt* (2016, Indies

MG). Nové album *Holobyt* přináší 12 hudebně plnokrevných nadžánrových písní.

Leitmotivem alba je hledání domova: a to jak domovského místa ve světě, tak uvnitř nás v sobě samých. „To zvláště slovo holobyt nevnímám skepticky: je to prázdný prostor, který lze znovu zabydlet a vykročit někam dál. I lidem, kteří dávno někde bydlí, se někdy zachce revidovat, kam vlastně patří,“ říká. Všechny texty na albu napsala Martina Trchová, hudba vznikla ve spolupráci Martiny a kytaristy Patrika Henela, aranžmá jsou dílem celé kapely.

Martina Trchová (*1983) se na českých pódiích se pohybuje od svých sedmnácti let. V celostátních soutěžích získala několik ocenění za svou autorskou tvorbu a v roce 2005 jí vydavatelství Indies Records vydalo debutové album *Čerstvě natřeno*. Na své prvotině spolupracovala např. s kontrabasistou Františkem Rabou, akordeonistou Máriem Bihárim,

kytaristou Janem-Matějem Rakem, Zdeňkem Vřešťálem či Vítem Sázavským. Stálou souputnicí jí po 10 let byla flétnistka a zpěvačka Karolina Skalníková.

Patrik Henel (*1973) je absolventem kytarové třídy Milana Tesaře na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. V kytarovém duu s Jiřím Reitermanem natočil dvě alba, interpretaci renesanční hudby se věnoval v duu s Pavlou Fendrichovou (zpěv), vlastní autorskou tvorbu prezentoval s Barborou Kouklíkovou (zpěv). V současné době se podílí na projektu jazzové hudby se skladatelkou Ivanou Fitznerovou (Ivana Fitznerová kvintet) a klasické hudby se Simonou Draper a Davidem Wurczelem (Classic Guitar Band)

Jana Šteflíčková (CZ)

Jana Šteflíčková je pražská písničkářka a herečka Studia Ypsilon. Její tvorba se oprostuje od klasických žánrových vymezení. Tomu odpovídá i její sólová tvorba, která je pestrá a nosná zejména pro nadžánrové festivaly (Trutnov Open Air, Sázavafest, Boskovice, Šumperk Blues Alive, Kytara napříč žánry). Začínala sólově jako desetiletá na Portě v roce 1990, následovalo období hledání a účinkování s kapelami v oblasti amerického folku, big-beatu, tradičního jazzu a swingu, blues a funky. Poté se vydala cestou vlastní tvorby. V současnosti hraje sólově s kytarou, ale velice ráda se setkává s inspirativními muzikanty, třeba na svých albech nebo při společném jamování.

V roce 2006 obdržela písničkářské ocenění festivalu Zahrada, v roce 2010 a 2016 obdržela ocenění **Taisawards** v kategorii zpěvačka, žánrově se ještě více otevírá – ve stejné roce vystupuje jako support Johna Mayalla a začíná více vystupovat po klubech u nás, příležitostně i v zahraničí. V roce 2012 vydává své **první autorské cd**, natočené ve vlastní produkci, na které si pozvala zkušené hudebníky: bicí – Martin Kopřiva (Lanugo, Roman Dragoun), perkuse – Camilo Caller (KOA), baskytara – Jan Judl (Jablkoň), violonofon – Jan Šimůnek (Hi-Fi), akordeon Mathieu Gautron a další. Album bylo natočeno ve studiu Faust Records s Derekem Saxenmeyerem. V roce 2015 produkuje album **Letná**, které vychází ve vydavatelství Galén. Album se skládá z písní jednoho krátkého období, vzniklých ze společných jamů s kamarádem při pobytu na chatě ve Zbýšově v Čechách. Rozhodla se je v základu natočit podomácku na venkově v Údrnicích s Kamilem Dandou, pokračování, mix a master probíhá v Praze v ZZ Records se Zdeňkem Bartákem.

Ve svých vystoupeních uplatňuje bezprostřední komunikaci s diváky, hlas se širokou výrazovou škálou, hravost, spontánnost a osobitou netradiční hru na kytaru. Ráda experimentuje, improvizuje, takže její koncerty jsou otevřeným, stále se vyvíjejícím tvarem. Kromě klasického vystupování ráda cestuje po světě a hrává na ulici jazykové i hudební improvizace.

Divozel

Kapela Divozel je slovensko – české zoskupenie muzikantov a na hudobnej scéne sa pohybuje od roku 2004. Hrá príjemnú a pohodovú akustickú muziku na hranici folku, šansónu a ostatných žánrov. Je to taká hudobná všehochuť so silným emocionálnym podtónom. Počas nášho pôsobenia svetlo sveta uzreli tri štúdiové albumy Divozem, Divadlo a Tak už jsme tady. Repertoár kapely pozostáva výlučne z vlastných autorských vecí. Nepochybne za povšimnutie stoja i zaujímavé a nápadité texty a melodika

skladieb tohoto charizmatického zoskupenia. Kapela za roky svojho pôsobenia získala množstvo ocenení a patrí k tomu najlepšiemu v akustickom žánri.

Momentálne pôsobíme v tomto zložení:

Michal Truschan - textár, skladateľ, spev, gitara

Ladislava "Lilly" Maníčková - spev, flauta

Katka Kuchárová - akordeón, spev

Imo Kovaľan - basová gitara

Rado Iglódy - bicie, perkusie

Monty a Nekapela

Chlapík co má holou prdel, ale v hlavě a v srdci mu zní melodie...

- 1979 Ve znamení panny vyklouzl z maminky ven... a za pár dní v kraji hornickém... byl skoro dospělý
- 1987 Okouzlen Nohavicou, Dobešem a Krylem nutí otce, by jej naučil pár akordů na ruskou kytaru značky - NELADÍ - C, F, G...
- 1988 Otec kupuje „za pivo“ kytaru, smirkuje, lakuje a zase neladí
- 1989 CREMONA za 500,- již ladila
- 1993 **První honorář:** za píseň kapely Metallica - Nothing Else Matters, Eva Matznerová povoluje letmý dotek... a dlaň ucítila přes vlněný svetr její levé ňadro
- 1997 Stává se členem ostravské folkrockové kapely DUO JUYOS COMPLET
- 2003 Konec folku, je čas na alternativu MIMOSTOJÍCÍ

- 2007 Zrodila se myšlienka „tlustý pán folkař?“
- 2008 První sólové vystoupení a založení kapely NAHOLO, přichází Martin Petrášek
- 2008 Podzim - konec NAHOLO, Martin stále zůstává a tvoří nerozlučitelnou dvojici
- 2009 **Folkař na plný úvazek.** Martin Petrášek odchází. Mimostojící ukončují 15ti-letou pouť. Monty koncertuje jako o život. Sjíždí kompletně celou republiku, začíná koncertovat s Danou Houdkovou, Leškem Heinlem a nakonec se mu dveře otevírají dokořán a společně s Janem Žambochem začínají pouť pod názvem - koncerty budoucích LEGENT.
- 2010 V roce 2010 vydává své edebudové album Rybolof a krátce po jeho vydání se seznamuje s Milanem Šánou (Koňaboj) a začínají koncertovat jako MONTY a Někapele. Společně začínají pracovat na albu ANOMAR, které v roce 2012 vychází nejprve internetově a následně na CD. V téže roce přichází do Někapele na krátkou chvíli zpěvačka Zuzka Mimrová, která po roce přijímá nabídku kapely Marien a spolupráci ukončuje. Monty stále pokračuje v hledání kýženého „soundu“ a na doporučení svého kamaráda Pera Zimáka, oslovuje ostravskou studentku Terezu Rekovou, která usedá na Cajon a dává Někapele zcela jiný rozměr a beat. Výsledkem jejich spolupráce je ovšem „velký třesk“ v Někapele a Monty po vzájemné domluvě všech zúčastněných sestavuje STARTEAM ve složení – Šána, Kamiš, Kuchař, Michalusová a konečně nachází správnou cestu, kterou si potvrzuje na několika jarních koncertech v roce 2016.

Sophora

Sophora vznikla v roku 1985 v Nitre. V tom čase boli jej členmi: Martin Mráz (fúkacia harmonika, 12-strunová gitara, spev), Ivan Vallo (perkusiie, flauta, spev), Vlado Záleský (sólová gitara, spev) a Vlado Uhlík (gitara, spev) – poslucháči 2. ročníka VŠP v Nitre. V novembri 1986 sa Sophora stala súčasťou divadelného súboru MJF „Divadielko na Osmičke“ a až do roku 1988 účinkovala v programoch už spomínaného divadielka. Sophora hrávala vo vysokoškolských kluboch na Slovensku a v Čechách a v tomto období si príležitostne v Sophore zahrli Miloš Sládečka (viola, gitara), Ivan Šály (kontrabas) a Peťo Kotry (flauty, saxofón). V roku 1988 Sophora odohrala svoj **posledný koncert**.

Až v roku 1998 sa v novej generácii členov „Divadielka na Osmičke“ vyskytol živočíšny druh, podobný štvorici, ktorá od roku 1985 Sophoru tvorila - Marek Hubek (fúkacia harmonika, perkusiie, spev). Marek začal s Vladom Uhlíkom „oprašovať“ piesne od Sophory, ale takisto začal aranžovať nové piesne, pre komornejšiu muzikantskú „skupinku“. Krátko po Marekovi sa k Vladovi Uhlíkovi pripojil Jano Mezey (gitara, spev) a keďže mali všetci traja viac než pozitívny vzťah k piesňam, ktoré hrávala Sophora a ich autorom bol Vlado Uhlík, rozhodli sa pre účinkovanie pod názvom Sophora. Vzhľadom na krátke účinkovanie, sa táto

formácia stihla zúčastniť na „Strunobraní 1999“ v Banskej Štiavnici, kde Sophora získala cenu festivalu a po festivale sa tvorbe a aranžovaniu ďalej venovali len Vlado a Marek. V roku 2001 sa k Marekovi Hubekovi a Vladovi Uhlíkovi pridali Dušan Neubauer, ktorý mal okrem skvelých aranžérskych nápadov ešte jeden nápad a vďaka nemu sa podarilo, hoci nie na dlhú dobu, zmobilizovať formáciu „Staré časy“. Skupinu tvorili dvaja členovia pôvodnej Sophory – Vlado Uhlík a Martin Mráz, okrem nich Marek Hubek, Peter Kotry a Dušan Neubauer. Staré časy si v roku 2001 zahrali v Banskej Štiavnici na Strunobraní a o pár mesiacov neskôr v bratislavskom UPC so skupinou Rada Tiňa na spoločnom folkovom koncerte. Tým sa účinkovanie Starých časov skončilo. Na spomínanom koncerte v UPC už so skupinou nehral Peter Kotry ani Martin Mráz, ale perkusiami zapôsobil Jano Mezey a sólovou gitarou prispel Roman Labuda. Sophora bola v rokoch 1985 - 1988 folkovou skupinou, hrala vlastnú tvorbu, prípadne autorsky vypomohli svojimi piesňami Juro Talovov a Peter Týleš. Vsúčasnosti sa folkový aranž piesní zmenil na folk-rockový, k čomu prispelo hlavne to, že sa v Sophore objavili bicie a basová gitara.

Lýdia Novotná

Lýdia Novotná je speváčka vlastných autorských piesní. Jej piesne sú inšpirované životom a udalosťami, ktoré sama prežíva. V pesničkách je cítiť životnú skúsenosť, nadhľad nad malichernosťami, humor... Je to pesničkárka, ktorá sa rozhodla žiť svoj život naplno a na jej koncertoch je to cítiť. Divákovi si dokáže získať svojim spontánnym prejavom, vtipom a pozitívnou energiou. Po dlhej prestávke spôsobenej materskými povinnosťami sa vrátila na scénu s piesňou „Áno láska, máš pravdu“, ktorú napísala inšpirovaná tričkom od značky Kristíny Farkašovej „KOLÁČOVÁ“. V súčasnosti pripravuje debutové CD s rovnomenným názvom „Áno láska, máš pravdu“.

Pathetic Hypermarket Band

Bratislavská folková kapela Pathetic Hypermarket Band vznikla v roku 2003. Zakladateľom je Mário Polónyi a so svojou manželkou Laurou sú jediní stáli členovia. Kapela v rôznych zostavách a s rôznym zvukom nahrála dve plnohodnotné demo nahrávky (Kto je na víne a Naoko) a jeden oficiálny album Bosou nohou a odohrala kopu koncertov na folkových aj trochu jazzovejších pódiumoch. Vyskytla sa v Slovenskom rozhlase, mihla sa v Slovenskej televízii, povyhrávala pár súťaží (Strunobranie, Lodenica...).

Na tohtoročnej Lodenici sa chystá krst nového albumu s názvom Premeny, ktorý je tak trochu návratom ku koreňom a tak trochu aj vybočením iným smerom najmä z hľadiska zvukovosti. V čase písania tejto biografie ešte nie je úplne jasné, aké bude mať kapela na Lodenici 2017 personálne obsadenie. Pravdepodobne sa nájdu nejaké perkusie, v štádiu jednania je akordeón a možno prídu aj nejaké husle. Nechajme sa príjemne prekvapiť.

Zuzana Mikulcová Band

Pochádza z Rimavskej Soboty, vyštudovala Pražské konzervatórium a momentálne študuje VŠMU v Bratislave. Po dlhom pôsobení v kapele *Sanyland*, začala skladať a písať vlastné

piesne. Žánrovo autorky projekt speváčky **Zuzany Mikulcovej** spája slovenské texty s pop-soulom a s prvkami elektronickej hudby. Aktívne funguje zhruba štyri roky. Počas tohto obdobia stihla s kapelou vydať debutový album „*Slová*“ s podporou Hudobného fondu, vystúpiť ako predskokanka Lise Simone v Slovenskom rozhlase a Jamesovi Bluntovi v NTC.

Predstavila sa v televíznych reláciách *Advent 2016* na RtvS, *Legends popu*, *Zlaté časy* a ako hudobný hosť vystúpila v relácii *Trochu inak*

s Adelou Banášovou v *SND*. V roku 2010 sa stala „*Novou tvárou slovenského jazzu*“. Tento rok vystúpila so svojou kapelou aj na festivale *Pohoda*. Momentálne pripravuje svoj v podarí druhý album.

Michal Šelep je basgitarista mladej generácie, ktorá strávila veľkú časť svojho detstva vo virtuálnom priestore, vďaka čomu sa z neho v rodnej Spišskej Belej stal samorast každodenne obklopený hudobníkmi ako Marcus Miller alebo Victor Wooten. Po prvých rokoch bez učiteľa študoval v rokoch 2011-2014 basgitaru u Anthonyho Wellingtona - na diaľku cez internet a počas dvoch 4-mesačných pobytov v USA. V roku 2014 sa stal jediným príjemcom štipendia Compito by Fodera na kurz Victora Wootena - Bass/Nature Camp, kde trávil čas štúdiom hudby pod vedením velikánov ako Victor Wooten, Steve Bailey, Chuck Rainey, JD Blair, Futureman, Stu Ham a ďalších. V súčasnosti žije v Bratislave, pôsobí v rôznych hudobných projektoch a začína štúdium jazzového kontrabasu na JAMU v Brne.

Katea

Za rok vzniku skupiny KaTea môžeme považovať rok 2001, kedy sa bratia Ďuro a Jojo ŠEDÍKOVCI rozhodli urobiť diery do sveta so svojou muzikou. A keďže sa podľa ich vtedajšieho presvedčenia diery do sveta robí lepšie viacerým ako dvom, ešte v tomto roku spojili svoje sily so speváčkou Katkou Švecovou, basgitaristom Vladom Dobiášom a perkusionistkou Mimou Sivou. Svojmu novému počinu dali meno Turkovci a začali mútiť vody slovenského nie len folku.

Po odohratí mnohých koncertov na mnohých podujatiach po slovensku (Lodenica, FestDobréBohunice, Strunobranie, Vander múza, Kremnická bašta, Pramene, ...) a na Morave (Moravský vrabec – víťaz r.2016, Zahrada, AmFolkFest) sa skupine zachcelo trochu zmeny. Tak prišla na rad výmena jednoduchších perkusií a konga za zložitejšie bicie nástroje a tým aj

personálna zmena v skupine. Na pódiu sa začal objavovať Jurko Trník, čo spolu so stále častejším využívaním krásneho a silného hlasu KaTky viedlo k celkovo novému pocitu zo starších, ale hlavne nových pesničiek. Ďalšia zmena, zmena názvu kapely nenechala na seba dlho čakať.

KaTea v zložení Katka, Ďuro, Jojo, Vlado a Jurko Trník hrala až do roku 2016. Na konci tohto roku prišla na rad ďalšia skúška a to odchod bubeníka/kachonistu Juraja Trníka. Skupina si po niekoľkých konkurzoch padla do oka a ucha práve s v tom čase nehrajúcim bicistom Majom Zeleníkom z Pažite, ktorý Juraja nahradil.

Skupina hrá od svojho vzniku stále svoje autorské piesne, ktorými sa snaží baviť a robiť radosť sebe, ale hlavne svojim fanúšikom na každom koncerte od Tatier a hádam až po Aš.

Peter Janků a Pridaná hodnota

Peter Janků sa na našej folkovej scéne - teda, aspoň pre širšiu verejnosť - nečakane objavil v druhej polovici deväťdesiatych rokov a hneď od začiatku zaujal okrem iného suverénnym vystupovaním a zdravým sebedovetím, teda dvomi vlastnosťami, ktoré v slovenskom folku naozaj nepatria k veľmi frekventovaným javom. Ak k tomu prirátame ešte príjemný, kultivovaný hlas, profesionálnu gitarovú techniku a netuctové pesničky s inteligentnými textami, bolo jasné, že takrečeno zo dňa na deň sa tu zjavil hotový pesničkár, schopný zaujať rovnako klubové ako aj festivalové publikum.

Pesničky Petra Janků akoby potvrdzovali názor kanadského pesničkára **Garneta Rogersa**, že „folk je žurnalistika“. V prípade Petra Janků ako profesionálneho novinára to nie je zas až tak mimoriadne – len jedno médium zamenil za druhé a aktuálne témy spracúva s príslušnou dávkou nadhľadu a umeleckej licencie. Ak niekto pochybuje o roli folkového pesničkára v dnešnej spoločnosti, Peter Janků je jedným z dôkazov toho, že folkerovi ako pohotovému glosátorovi udalostí ešte neodzvonilo. *Miloš Janoušek*

Už tradične sme si u Petra Janků zvykli, že jeho texty sú plné básnickej obraznosti, hier s paradoxami, realizované súčasným jazykom, ktorý má viacero rovín. A nesmieme zabúdať na jeho humor, ktorý sa pohybuje medzi iróniou a satirou na náš život. Ale Janků nekomentuje svet z pozície nedotknutého barda, ktorý je nad všetkým. Áno, má svoj nadhľad nad vecami, ale keď spieva o tých, ktoré sú smiešne, v podtexte je mu nad tým smutno. Slovenské publikum dlho čakalo na svojho pesničkára, ktorý mu dokáže pomenovať veci také, ako sú. Ešte stále nemáme svojho slovenského Nohavicu a teraz nechcem povedať, že v Petrovi Janků ho práve nachádzame. Už len preto nie, že Janků je sám za seba, nepotrebuje sa na nikoho podobať a nepotrebuje nikoho napodobňovať. Vie, že v tejto oblasti muziky čas hrá s tými, ktorí sa neponáhľajú stať sa zo dňa celebritou a byť na titulných stranách až celý týždeň. *Daniel Hevier*

Súčasťou krstu albumu **20 rokov čakania** bolo jeho predstavenie v kapelovej podobe. Petrovi sa to tak zapáčilo, že si prizval na spoluúčinkovanie dlhoročného kamaráda Rada Radiara Tiňa, s ktorým už niekoľko rokov brádzia folkové pódia a spolu s nimi sa na pódiu sporadicky objavujú Katka Žilová, Katka Kuchárová, Milan Konfráter, Julián Ratica, Zuzana Cenkerová a ďalší, ktorí tvoria pridanú hodnotu k Petrovým pesničkám.

Lucia Briestenská Band

Narodila som sa v roku v malom mestečku Považská Bystrica. Svoje detstvo som prežila v detskom hudobnom súbore, neskôr som začala navštevovať hodiny spevu a učiť sa hrať na svoj prvý hudobný nástroj- keyboard. Svoje prvé piesne som začala písať vo svojich 12tich rokoch. Moja túžba hrať a spievať pre ľudí sa začala plnými dúškami naplňovať po dovŕšení 19tich rokov, kedy som bola obdarená svojou prvou gitarou. Piesne začali pribúdať a s veľkou podporou mojich najbližších som sa rozhodla o ne podeliť nie len so šuflíkom, ale aj s vami ostatnými. :)

V roku 2017 som v spolupráci s Petrom Luhom vydala album *Slnko hrej*, ktorý sme pokrstili s novou kapelou v mojej rodnej Považskej Bystrici. Dnes máme odohraných viacero koncertov, z ktorých sa veľmi tešíme a s nadšením na ne spomíname. Dúfame, že i naďalej sa budeme s vami stretávať a deliť o radosť, ktorú vždy na pódiu spoločne prežívame.

Juraj Maxián a Exfónia

Hráť na gitare od detstva, pesničky som začal písať asi v 15 - tich rokoch. Založil kapelu Eufónia. Našou snahou bolo hrať príjemnú ľúbozvučnú muziku so silnými textami. Prvý

úspech sme zožali ešte ako nást'ročný. Cena Objav festivalu na festivale v Banskej Bystrici (Zaprášenými cestami). Písal sa rok 1986. Skupina Eufónia bola veľmi bohatá na nástrojové obsadenie - gitara, spevy , flauty, violončelo, perkusie. Hrali sme vlastné pesničky, koncertovali v Banskobystrickom regióne. Počas štúdií na VŠ v 90. rokoch som kapelu premenoval na Exfóniu a začala spoluprácu s Petrom Kutějom z Brna, čím sa obohatil repertoár i o jeho české pesničky.

Boli to pomerne úspešné roky pre kapelu, keď sa hralo na ulici, vernisážach, kluboch (Klub Čierny Havran), študentské domovy atď...Bola to pomerne obľúbená kapela vysokoškolákov, aj doba bola tomu naklonená. 1989. Radosť a dúfanie v lepšie časy.

Silne na mňa vplývala poézia a vtedy som siahol po básnickej zbierke Jozefa Urbana a začal ju, ako sa hovorí "oživovať", dodnes mám asi 20 jeho zhodnotených textov. V tej dobe sa mi podarilo s ním stretnúť a daroval mi niekoľko svojich textov, s ktorými dodnes pracujem. Texty ako Ak sa pamatáš, alebo U Flekú, Kto povie Amen, Pavúk Amundsen, Zabité roky postupne ožívali. Obdobie 20. rokov už bolo silne ovplyvnené mojou spoluprácou s Ferom Horváthom, hrajúcim na basovu gitaru a Stanom Počajim (elektrická gitara). Trochu sme pritvrdili a začala spolupráca s mnohými skor blues- jazzovými hudobníkmi. V kapele sa prestriedalo množstvo bubeníkov ako to chodí - J. Gergely, Oldo Petráš, Mirko Hank. Na ústnu harmoniku Erich Boboš Procházka, klávesy Peter Preložník, alebo aj Peter Lipa ml., neskôr Sisa Michalidesová - flauta. Výsledkom našej vtedajšej spolupráce bolo spoločné nahrávanie v štúdiu Milana Tokolyho v Trnave, a neskôr nahrávanie u Petra Preložníka vo Viničnom. Celé sme to neskôr zhrnuli v albume "Zabité roky", za čo sme získali cenu Album desiatich -Tais Awards. Bola to pre nás veľká pocta. Alebo sme účinkovali v roku 2000 na multižánrovom festivale vo Francúzsku, v Belforte. Ako jedna z mála kapiel zo Slovenska. Poslali sme nahrávku a prijali nás. Od 2010 roku kapela stagnuje, každý sa venuje svojim projektom a svojim profesijným záujmom.

Ja som si po dlhšej dobe mlčania povedal, že musím prehlásiť tú stagnáciu a ticho...že to prevezmem do svojich rúk ako sólista, songwriter s gitarou a hlasom. Pred nedávnom sme dokončili CD s názvom "A predsa sa točí". Je to projekt mňa a violončelistu Mateja Tkáča a iných. Práca na albume bude trvať asi rok a bude nám čťou predstaviť tento album vnímavému publiku Komornej scény Lodenice.

Edo Klena a Klenoty

Radostná Folk rocková a Rock folková kapela Klena & Klenoty, (Šarišská republika - Prešov), hrajúca pôvodnú tvorbu, piesne pesničkára Eda Kleny. Od roku 2006 sme hrali na množstve festivalov na slovensku a v kluboch a krčmách, kde podporujú "živú" muziku.

Edo Klena - pesničkár od r.1986 hrajúci na mnohých podujatiach po celom Československu. Dva samostatné televízne recitály Pesničkári slovenskí 1990 a 1993, recitál Urobme si ticho r.2000 spolu s kapelou Východ, predtým ako Núdzový východ.R. 2009 Foklfórum prehliadka slovenského folku STV2.

V ťažkej konkurencii mladých a krásnych, koncertujeme a žijeme :) !

Zloženie : Edo Klena / gitary a spev, Marcel Kokinčák / basgitar, spev /, Mišo Gál / bicie a Lukáš Valkučák / gitara.

R. 2012 sme vydali CD Republika Šariš, v r. 2014 Láska a Lov€, v r. 2016 Škaredý deň v Chujave a naďalej si hľadáme svojich poslucháčov a fanúšikov. Je to zábava :).

